

IN PACE IN IPSUM

DORMIANT ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSEI LAVENT SIBI DOMINA

EFFUSUR NIVUM ALTARIA

XXVIII. ÉVF. 1928. OKTÓBER

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGRÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanum nyomda és könyvkereskedő r. t. Budapest.

VIRGO ILLUM. DUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PAUPE POPULO TUO.

ECCE FRUMENTUM PACTUS CIRIBS VIATORUM VARI PARS FLORIDA

FLECTURUM CONSERVATE CUJUS NON SUM DIGNUS...

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: Az engesztelés nagy napjai. — *Csányi Medárd*: Ottó királyfi, Jézusa előtt. — *Karácsonyi Márta*: Istenem és Mindenem. — *Bozóky Gyula*: Eucharisztikus gondolatok. — *Kolosa K. Aloysia*: Több szeretetet! — *Sch.*: Eucharisztikus csodák. — *Tárcsa*: *Reiner Irma*: Vér Klári, a Szent Szív apostola. — *Oltáregyleti élet*. — *Péchy Kálmáné*: Mária segít.

„Az isteni Gyermekbarátnál”

imakönyvet ajánljuk minden a szent-ségi Jézust szerető gyermeknek, de különösen a gyakran áldozóknak.

Ára vászonkötésben, kiadóhivatalunkban **1 pengő 50 fill.**
Könyvkereskedésben **2 pengő.**

Már korlátlan mennyiségben kapható.

Liturgikus (egyházjogi) kérdés:

Lehet-e [az oltáregyesületeknek külön főpásztori engedély nélkül is szentes misét vagy litániát tartaniok?

Felelet: általában nem. A főpásztori rendelet az irányadó. Ha az oltáregyesületek fölállítása az egyházmegyében el van rendelve, akkor az oltáregylet megalakításához nem kell engedély, de ahhoz, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség — a canonica visitatióban említett alkalmakon kívül — ostensoriumban imádásra tétessék ki, külön engedély szükséges (lásd az 1274. can. 1. §-át). Csak akkor nem kell külön engedélyt kérni, ha az Ordinarius már az oltáregyesület megalakításának elrendelésekor generalis engedélyt adott, pl. ilyképen: megengedem egyszermind, hogy az oltáregyesület közös ájtatossága (pl. a közös szentáldozás miséje vagy közös imaórája) alkalmából a legméltóságosabb Oltáriszentség havonta egyszer egy vagy több órán át (a körülményekhez képest) ünnepélyesen (tehát ostensoriumban, nem ciboriumban, mert az amúgyis mindig meg van engedve) imádásra kitéssék.

Az engesztelés nagy napjai.

IGY NEVEZZÜK az idei Nemzeti Eucharisztikus Kongresszust, amely — mint tudjuk — okt. 5—6—7-én lesz az ország fővárosában. Ez a kongresszus ugyanis egészen az engesztelés gondolatát írta zászlajára, minden rangú és rendű hívőt a szentségi Jézus elé akar térdeltetni, hogy hódolatát, imádását, *lelkivilágának az eucharisztikus Jézus szellemében való berendezését* mutassa be a legfelségesebb Oltáriszentségnek.

A kenyérszínbe rejtett Istenember, aki a Szentostya révén mégis közelebből meghatározza gyarlóságunk előtt jelenlétét, aki ebben a szentségben akart velünk maradni egészen a világ végezetéig, aki ebből a szentségből akart isteni titokzatossággal erőt (táplálékot) árasztani a lelkünkbe irántunk való végtelen szeretetének folytonosságával, amely oly sok ember részéről nem talál viszonzásra, a hűek szívében a kötelelesen túl is kíván valami szeretetöbbltet: *az engesztelést*. Krisztus élete közöttünk a szeretetnek végtelen kiáradása és mindig a legnagyobb fokon áll viszonylagosan is Benne ez erény Istensége miatt, amely a tökéleteset a legfelsőbb fokra fokozza fel. *Az eucharisztikus Jézus a Szeretetkirály, aki szívének szeretetsugaraival keresi fel a lelkeket s bennük az iránta való szeretetnek szintén a náluk lehető legmagasabb fokát akarja megtalálni, amely «könyörületes és részvételteljes» az Eucharisztia iránti figyelmes megnyilvánulásaiban.*

Az eucharisztikus Ielkület engesztelő kötelességérzetének fölkelése, az engesztelés módozatainak és az ezzel szemben az Eucharisziából várható kegyelemviszonyásoknak ismertetése az idei nemzeti eucharisztikus kongresszus programja. Minden gyűlésen szerepelnek ezen témák, bár különféle — a hallgatóság körülményeihez mért — beállításban. Úgyhogy igazán nevezhetjük a tanácskozások idejét *az engesztelés nagy napjainak*, amelyeken minden hallgató elé odavetítik a szónokok azokat az utakat, melyeken a szentségi Jézus akarja őket látni. Vajha minden jelenlevő

ilyen értelmet adna a szónoklatoknak! Ha nem fullad el a beszédek hatása zúgó tapsviharban, hanem az elhintett mag minden lélekben alkalmas talajra hull, akkor ezen kongresszus után nemsokára ki fognak kelni az eucharisztikus élet szerény megjelenésű hóvirágai és az ország minden helyén, minden rangú és rendű emberekből összetevődő társadalmában mindig jobban és hangosabban fogják követelni és hirdetni a télies világban dermedő lelkűeknek is a tavaszt, melynek napja — az Eucharisztia — az ő lelkükben megtermette az első virágot.

Az Örökimádás m. t. olvasói, az Oltáregyesület tagjai nyissák meg szemüket nagy távlatok belátására és engedjék lelküket szívük eucharisztikus érzelmeinek szárnyán, hadd ismerjék meg ezen kongresszussal kapcsolatban még inkább saját hivatásukat, hadd tanuljanak még jobban lelkesedni azért a Szentostyához kapcsolódó fehér világért, amelyet Krisztus a «bőségesebb élet» alapjának és az örök élet zálogának szánt e földön.

— *Dr. Mátrai Gyula.*

OTTÓ KIRÁLYFI, JÉZUSA ELŐTT.

Ott messze-messze idegenben
kiválasztott egy ünnepnapot.
Kezét összetette
halk alkonyi csendben
Aranyos cirádás oltárszekrény előtt
és szállt az imája.

Imája rövid volt,
csak ezt mondta szája,
— az a csókos szája: —
«Legyen újra boldog
honnét mennem kellett
— száműzésem után —
Magyarok hazája!»

Csányi Medárd.

ISTENEM ÉS MINDENEM!

Bölcsőm felett ott virrasztott szerelmed
S belém lehelted áldott drága Lelked
H Tied voltam én már akkor is.

Majd kézenfogva gyengéden vezetél
Kis kápolnába s mellém térdepeltél,
Tanítottál Neved kimondani.

Egy rügyfakasztó tavaszi napon,
Fehérfátylas koszorús homlokom
Megcsókoltad és a szívembe tértél.

És aztán csendben ott vertél tányát,
Uelem voltál sok hosszú éven át
Fehérfalú kis zárdakápolnában.

Ha eltávoztam, mindig visszahívtál,
Szívredre vontál, helyettem is sirtál
Megváltó, édes, forró könnyeket.

S most elhívtál a nagy bazilikába,
Höl szent Szívredet előltem kitarva
Szólitottál — és én Úram — megyek.

Beléd fogódzom úgy, mint egykor régen,
Mikor még csettő-bottó volt a léptem,
El nem bocsátom áldott két kezéd.

Uezesd, vezesd az árva kicsi leányod,
Míg majd kapuid előtte kitarod
S szeretetedbe be nem fogadod.

Karácsonyi Márta.

Eucharisztikus gondolatok.

Fel, Isten elébe dicső hívei!
 Fel! hozzatok áldozatot ti Nekí.
 Dicsfény, ima, hódolat illeti Öt,
 Boruljatok itt le hatalma előtt.

Dávid király XVIII. zsolt.

GESTVÉR! elmélyedtél-e már valaha, de úgy igazán és bensőségesen szent hitünk legcsodálatosabb titkába, a legméltóságosabb Oltáriszentség megrendítő misztériumába? Átérezed és tudod-e, hogy a názáreti Jézus itt van közöttünk ma és mindennap a világ végezetéig! és te bármikor odaborulhatsz lábaihoz, hogy erőt meríthess az élet mindennapi nehéz küzdelmeihez. Sőt mi több! akár naponta is magadhoz veheted legszentebb Testét, melyet a Golgothán éreztünk föláldozott. Döbbenetes és megrendítő édes valóság, sokszor kézzelfogható tény és mégis gyarló elméddel föl nem foghatod, mert a végtelen nagy Isten legcsodálatosabb kegyelmi forrásából csupán a szentek és vértanúk megingathatlan hitével meríthetünk.

Ó mily végtelen boldogság az Úr Jézus szent lába nyomait követni azon a megszentelt földön, mely fölött ma is ott lebeg az Ő szent emléke. Valahogyan közelebb érezzük magunkat Jézushoz, mikor Judea, Galilea és Samaria szent földjeit járjuk és valahogy úgy jobban átérezzük szent hitünk nagyszerűségét, mérhetlen gazdagságát, mikor ebben a krisztusi légkörben elmélkedünk a legméltóságosabb Oltáriszentség nagy misztériumáról! Már maga a tudat, hogy a Megváltó Jézus szent földjén járunk, mélyen megfogja és lenyűgözi az igaz katolikus lelket.

A nefelejtskékszínű galileai tenger partján mily mélységes ihlettel szívtam magamba annak a bájos tájnak minden szépségét, melynek gyönyörűségein az Úr Jézus is oly sokszor legeltette szemeit és ahol oly sok csodát művelt és ahol legszebb tanításai hangzottak el. A genezáreti tó sima felülete káprázatos fényben veri vissza a galileai égboltnak ragyogó tiszta kék színét, melybe a Transjordániának lilás színben sötétlő hegyei élesen tükröződnek bele.

A tó partját szegélyező pálma- és oleanderligetek fölött méltóság-teljesen dugják föl fejüket a Hermon és Libanon hóval fődött csúcsai. A főséges néma csendben szinte lenyűgözi lelkünket az az evangéliumi légkör, melyben a mélyen érző katolikus lélek mindenütt ott látja az áldott Jézust.

Ott állunk a kafarnaumi ősi zsinagógának csodálatos épségben fönmaradt romjai között és szinte hallani véljük szent ajkáról a csodálatos ígéket: «aki eszi az én Testemet és issza az én Véremet, annak örök élete legyen és én föltámasztom őt az utolsó napon». Akkor még

a tanítványai sem értették e szavaknak igazi jelentőségét, de mi már átérezzük itt e szent helyen, hogy ezzel a csodálatos ígéréssel az Úr Jézus már az Oltáriszentség szerzésére célzott. Szívünk és Ielkünk leg-

Mária oltalma alatt!

igazabb könnyei csillogtak meg szemeinkben, mikor az Úr szent Testét magunkhoz véve, mélységes alázattal rebegették ajkaink a kafarnaumi századosnak itt legelőször elhangzott szavait: «Uram, nem vagyok méltó»...

Valami csodálatos, eddig sohasem érzett mély áhítat és szent megrendülés szorítja össze szívünket, mikor az utolsó vacsora termében csengnek fülcinkbe az Oltáriszentség szerzésekor kimondott szent szavak... Az eucharisztiai kegyelem ősz forrásánál állunk és mintegymennyei fényvel világít bele remegő, de a túláradó boldogságtól ujjongó Ielkünkbe az Eucharisztia minden fontossága, isteni nagy csodálatossága, mely immár csaknem kétezer

Ó mily végtelen nagy boldogság is katolikusnak lenni! De csak

akkor, ha hitünk minden erejével bele tudunk olvadni az Eucharisztia csodálatos titkába.

Mélységes hittel, reménnyel és szeretettel várjuk most is a názárethi Jézust, hogy végigvonuljon Budapest utcáin, hogy áldását adja reánk. Hozzunk Neki áldozatot, mint már a zsoltáros is zengte. Dicsfény, ima és hódolat illeti Őt!

Szent és lovagias kötelességünk, hogy épen most, amikor oly sok méltatlan támadás éri a hitetlenek részéről a szentségi Jézust, oly bensőséges és szent katolikus ujjongással fogadjuk Őt, mint a milyennel talán még sohasem. Ezt pedig csak úgy tehetjük meg, ha a XI. országos kongresszus alkalmából mindnyájan magunkhoz vesszük szentséges Testét és így fölverteze állunk tömött sorokban melléje, hogy diadalmenetben kísérjük végig a bűnös főváros utcáin.

Ha így, ilyen lelkülettel kiáltjuk feléje — mint egykor Jeruzsálemben — Jézus! Dávid fia, könyörülj rajtunk! és add meg a mélységes hit kegyelmét az összes magyar katolikusoknak, akkor meg fogja hallgatni az Úr könyörgésünket. Úgy legyen!

Bozóky Gyula.

TÖBB SZERETETET!

Írta: *Kolosy K. Aloysis.*

Ne kívánd, hogy lássad azt a sok könnyet,
Melyet nyomortól sírnak az emberek.
A korán szenvedő sápadt kis arcára
Kiút életének nagy tragédiája.

Hallgasd meg azoknak kesergő panaszát,
Kiknek a testét csak rongyok borítják.
Emberek szívéből kihalt a szeretet?
Gyűlölet szüli a sok fájó könnyeket.

Koldus vagy! Legyen bár selyemből a ruhád,
Lelkednek értéket a külsőd mégsem ad.
Csillogó fény, pompád sem tarthat örökre,
Egyszer majd könny szökik mosolygó szemedbe.

Ne zárd el, nyisd meg majd mindnek az ajtódat,
Tudd meg, hogy vannak, kik vígaszodra várnak.
Fogd meg a nyomortól remegő két kezét,
Így leszünk testvérek, így nyílik meg az ég.

Eucharisztikus csodák.

Clunyi Péter egy esetet mond el, mely az ő idejében szülőföldjén történt:

Egy paraszt egy szentostyát lopott, utálatos babonára akarta használni. Az ostya egy méhkas közelében a földre esett. S íme, rögtön... ő csodák csodája! a méhek versengve sietnek ki a kasból, mintegy hajtván egy titokzatos ösztönytől, mindannyian a szentostya köré gyűlnek, tisztelettel fölemelik s kiterjesztett szárnyaikon hajlékukba viszik, ahol a mézsugarak középpontjába, mint egy csodálatos szentségtartóba helyezik!...

Quito közelében történt egy hasonló eset, melynek emlékét Quito püspöke nyilvános megkérlelés által szentelte meg.

Tudatlan indiánok egy, konszekráltostyákkal telt kelyhet loptak el s az ostyákat elrejtették. Azonban csodás jelek elárulták jelenlétüket. A tolvajoktól elhagyott fenséges Szentség nem tiportatott el, sem be nem piszkoltatott még egy porszemecske által sem; hanem el volt zárva egy igen ritka és különös ciboriumba: egy hangyasereg homokból emelt az ostyák körül egy kusztódia-alakú bástyát, azután szorosan egymás mellé simulva, e törekény védőfal körül tiszteletőrséget álltak Istenüknek, védvé a Szentséget újabb megszenteltelentéstől.

Nagy tanulság, melyet e kicsiny és értelmetlen lények nekünk adnak! Oly könnyen vagyok tiszteletlen a legfönségesebb Oltáriszentség előtt! A legcsekélyebb dolog, mely érdekel, elvonja figyelmemet a legfőbb valóságtól, Jézus-Ostyá világok Királya, mindenség Ura... Sch.

Mit jelent e szó «Eucharisztia» (ejtsd: Eukarisztia). A legméltóságosabb Oltáriszentséget, mint minden lelki jó (kegyelem és lelkieledel) forrását.

«Eucharisztikus» pedig annyit jelent, mint «szentségi», vagy a legméltóságosabb Oltáriszentségre vonatkozó.

* * *

Az oltáregyleti ájtatosságok, összejövetelek alkalmával használatos fohász:

Pap vagy előimádkozó: Áldassék és dicsőítség most és mindörökké.

Oltáregyleti tagok: A legfölségesebb Oltáriszentség. Amen.

Vér Klári, a Szent Szív apostola.

(Folytatás és vége.)

Elmult a kilenc hónap. Minden hónap első péntekén ott volt Gergely Jóska a szent áldozásnál. Klári boldog volt, mert hát a deli legény hű kitartása mégis megbolygatta kissé az ő szívét is. És hogy ő vezette az Úrhoz, az is boldoggá tette.

És boldog volt a Jóska is és boldogok voltak Klári szülei is, hogy hát végre a Klári is párjára talált.

És nagy volt a boldogság, mikor a fiatalok a nagy lakzi után beköltöztek; az öregek a régi házba mentek vissza. Hogyne lettek volna boldogok, hiszen az övék maradt a Klári és még egy fiút is kaptak véle, amit előbb nem adott nekik a jó Isten!... Csak a kert választotta el a két házat.

Aztán jött egyik gyerek a másik után. Mindig nagyobb, nagyobb volt az öröm, a boldogság.

Pár évig éltek így nyugodtan, mikor a régi cimborák kezdték csalogatni a jómódú mestert és gazdát.

* * *

Legkedvesebb barátjának születésnapja éppen szombat estére esett. Jóskát addig hívták, csalogatták, amíg elment. Mulatozás közben régi, duhaj kedve fölülkerekedett s késői órában jött haza. Felesége munkával kezében ült a lámpa mellett és várt reá. Szót sem szólt az asszony. Ha legalább pörölt volna!

Úgyis eleget gúnyolták este, milyen anyámasszony katonája. Mindig a felesége szoknyáján ül. «Mi lesz majd reggel, ha nem mehet a templomba? Bizonyára sarokba állítja a kardos menyecske.» Hiába mondta, hogy nem úgy van az, hogy bizony ő az úr a házban; tovább csúfolták, hogy majd meglátják, eljön-e máskor is. Eltökélte: nem megy többé.

Ekkor régi, jó barátja érkezett meg Amerikából; nem maradhatott el. El is magyarázta ezt az asszonyának. Klári nem szólt semmit, de lehetett látni az arcán, hogy nincs véle egy véleményen. Hogy az asszony most is csöndes, nagyon bosszantotta. A sok csúfolódás is bántotta. Csak azért is elmegy.

Mindig újabb és újabb címet találtak egy-egy szombatesti mulatságra. Ha elkezdett mulatni, nem ismert határt. És hogy a felesége soha egy rossz szót sem szólt, ez végkép kihozta sodrából. Mindig később és később jött haza s amikor egyszer nagyon mélyen nézett a pohár fene-

kére, dülöngélve érkezett haza s a felesége szomorú arca láttára dühöngeni kezdett és... megverte az asszonyt.

Ez aztán többször ismétlődött. A gyerekek már felzokogtak ágyacskájukban, ha apjuk bizonytalan lépteit meghallották.

Klára mindig szomorúbb lett. A bánkódás hosszúkássá és sápadttá tette arcát; talán még szebb volt, mint azelőtt. Szülei előtt sem panaszkodott, sőt még védte a többiek előtt férjét.

Úgy látszott már egészen hatalmába kerítette a korcsma és a cimborák és tán a lelkiismeret is bántotta s ezt is le kellett csillapítani, mert most már nem csak szombaton, de vasárnap sem jött haza rendes időben, sőt az is megesett, hogy reggel sem jött haza s ment a korcsmából a dolga után. A nagyobb építkezéseknél az ács munkákat ő vezette.

Új községházat építettek s épen tető alá került. Azt ment egy ilyen napon felülvizsgálni. A korcsmából egyenesen a községháza épületének állványaira.

* * *

Szomorúan ült Klári az ablaknál és varrt. Legkisebb fia mellette a földön játszott, a nagyobbak az öregszülőknél voltak. Szerette őket — ilyenkor — elküldeni hazulról, hogy ne lássák és hallják apjuk hazaérkezését.

Az ebéd készen volt s ő szorongó szívvel várta, milyen meglepetés készül újra?... Nehéz léptek közeledtek, bizonytalan mozgás hallatszott a pítvarból. Kinyílt az ajtó és hordágyon vérbefagyva behozták Gergely Jóskát. Klára nem tudott megmozdulni; úgy amint felállott a léptek zajára, úgy állott ott, mint a kétségbeesés szobra. A kis gyermek lábainál sírt, megijedt a sok idegen láttára. Az anyát ez sem térítette magához.

Az orvos szavának végre megvolt a kívánt hatása. «Gondos ápolással talán megmenthetjük az urát, Klára asszony. Térjen hát magához!»

Klára felocsudott és kezdődött egy újabb Kálvária. Napokig nem volt magánál Gergely Jóska. És Klára asszony hallott olyan mosdatlan-szájú beszédeket és duhaj nótákat, hogy azt hitte, el kell pusztulnia a szégyentől. És alig tudta elképzelni, hogy az ő hitese ura az, aki így beszél. «Uram Jézus, hát így bántanak meg Téged nap-nap után? és Te tűröd végtelen türelmedben!? mert ahogy ez betegségében beszél, úgy beszélnek — úgy látszik — minden este poharazás közben. Uram, Isten irgalmazz!»

Hányszor fohászzkodott így zokogva a hosszú éjjeli órákban, midőn lázbeteg ura mellett virrasztott. Ő az első gazda, dédelgetett, félve őrizett lánya, el sem képzelhette, hogy ilyesmi előfordulhat...

És kétségbeesve várta, hogy szegény Jóska magához térjen és mégis remegett tőle. «Milyen lesz az első világos pillanata?»

És egy éjjel, mikor épen a borogatást változtatta a szegény beteg fején, ez kinyitotta szemét; értelem látszott benne. Fejéhez nyúlt, érezte a jóleső hideget a sajgó seben és mintha e pillanatban megértette volna a szörnyű balesetet, ránézett feleségére és halkán szólt: «Szegény asszony, te ugyancsak megjártad velem... Mióta fekszem?» Becsukta szemeit s újra csönd volt.

* * *

Most már nyugodtabb volt Klári. A félve várt pillanat elmúlt, a férje úgy viselkedett, — remélheti, — hogy eddigi viseletét meg fogja bánni és megváltozik.

Ez időtől kezdve lassan-lassan javult Gergely Jóska állapota. Soha egy megjegyzést nem tett a multra. Soha nem kérdezett semmit; beszélt a jelen dolgairól. Boldog volt, ha a gyerekek átjöttek a nagyszülőktől. Örvendett, mikor meghallotta, hogy mond Klára asszony köszönetet szüleinek, hogy ennyi ideig gondozták a kicsinyeket; de most végre itt maradhatnak. Örvendett, hogy a gyerekek lassanként közeledtek ágyához és nem félték tőle többé; örvendett, ha Klári valami házi dologban kikérte tanácsát. Minden apró figyelem jól esett neki és hálásan fogadta.

Mikor felkelt s felesége karjára támaszkodva, először ment az ablakig, hosszan ránézett az ő asszonyára és így szólt: «Te visszaadtál az életnek. Csak a te ápolásod mentett meg! Kis ideig hallgatott, aztán folytatta: «Hogy meg tudtál nekem bocsátani?! Nehéz dolog lehetett... De tudom már, hogy ki segített! Nem hiába néztél annyit a Jézus szentséges Szíve szobrára. Láttam én s most már értem, mikor alig bírtad már, mikor majdnem összeroskadtál... onnan merítettél erőt és onnan kaptál segítséget!» Elhallgatott s gondolkozva nézett ki a kert fáira.

* * *

Mult az idő. Csütörtök volt. A hónap utolsó napja. Öt óra felé bement Klára asszony a templomba. A baloldali padosorok utolsójában, az ő helyén, ott ült az ura. Szíve hevesen kezdett dobogni. Meg kellett állania, hogy lélekezethez jusson s gyorsan még egy tekintetet és egy hálás fohászt küldött a Jézus szentséges Szívéhez... Aztán leült az ura mellé, mosolyogva bólintott neki. Jóska hozzáhajolt. «Holnap a hó első pénteke. Most gyóntam meg; reggel együtt megyünk a szent áldozáshoz. És ezentúl mindig így lesz, te jó asszonyom, aki úgy elfelejtetted a bánatokat. Tudom én, hogy ezt csak az édes Jézus és a Szűz Anya segítségével tehetted. De ezentúl nem fogsz velem szégyent vallani.»

Mikor kimentek, a templom előtt újra megszólalt: «Mégis csak jó volt, hogy elvégeztem a szent kilencedet; a jó Isten beváltotta ígérteit, nem hagyott kegyelem nélkül meghalnom és amilyen irtalmas a jó Isten — úgy látszik — ad időt a jóvátételre is!»

Reiner Irma.

Az eucharisztikus nemzeti kongresszus a legnagyobb eseménye az oltáregyesület életének.

A Budapesti Eucharisztikus Központ (B. O. Központi Oltáregyesület és Eucharisztikus Szövetségek) programja a Nemzeti Eucharisztikus Kongresszus alkalmával.

1928 október 5-én, pénteken:

1. $1/29$ óraker ünnepélyes főpapi szentmise a legméltóságosabb Oltáriszentség kitételével. Pontifikálja Főmagasságú és Főtisztelendő dr. Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás úr. A szentmise után a legméltóságosabb Oltáriszentséget a zárda kápolnájába visszük át és a templomban

2. 10 óraker kezdődik díszgyűlésünk Őeminenciája elnökletével. Beszédet mondanak: dr. Vass József nagyprépost, m. kir. miniszter: *Az engesztelés kötelessége az Eucharisziával szemben.* Dr. Mészáros János prelátnak, országos főigazgatóknak: *Visszapillantás a közelmúlt*

eucharisztikus történetére. Dr. Trikál József prelátnak, egyetemi tanárnak: *A gyermeklélek és az Eucharisztia.*

A díszgyűlést

3. a legméltóságosabb Oltáriszentség kitétele és ünnepélyes áldás fejezi be, melyet az elnöklő bíboros hercegprímás Őeminenciája végez. A szentségimádás nemcsak nappal, de éjjel is folytatódik. Éjjeli szentségimádásra, mely zárt ajtóknál lesz, csak nők jelentkezhetnek október 4-ig az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77).

4. Délután $3/4$ óraker szentség-látogatás az Eucharisztikus Szövetség fiútagjainak részvételével.

5. Délután 4 óraker az oltáregyesületi és eucharisztikus szövetséges igazgatók-, vezető- és terjesztők értekezlete az Oltáregyesület központi házában (Budapest, IX., Üllői-út 77). Erre az illetékeseknek külön meghívót nem küldünk.

6. $1/46$ — $1/47$ -ig szentóra az Örökimádásban dr. Várkonyi Fidél cisztercita atya vezetésével.

Október 6-án, szombaton:

1. ^{3/4} órakor szentséglátogatás az Eucharisztikus Szövetség leánytagjai részére.

2. ^{1/25}—^{1/26}-ig közösen fennhangon végzett szentségimádás (a Varga-Walser-féle «Örökimádás» című imakönyv XII. órája «Hazánk jóléteért», melyet helyszínen használatra kézbeadnak). Vezetője *Varga Mihály* apátplébános.

Október 7-én, vasárnap:

A központi zászló alatt jelvényekkel veszünk részt az országos eucharisztikus körmeneten. Gyülekezés ^{1/23} óráig a Bazilikában fönntartott helyen.

Díszgyűlésünkre az ülőhelyekre külön jegyek váltandók (van 5, 3 és 2 pengős) *október 4-ig* az Oltár-egyesület központi irodájában (IX., Üllői-út 77).

Ezen értesítés szolgáljon egyúttal szeretetteljes meghívásul az oltár-egyesületek és eucharisztikus szövetségek vezetőinek és terjesztőinek is, kik az idén névre szóló meghívót nem kapnak.

Az eucharisztikus kongresszus további programjából lapzártáig a következőket sikerült megtudnunk:

Október 5-én.

Délelőtt 11 órakor az egyetemi és főiskolai ifjúság díszgyűlése a Vigadóban. Elnökök: *Glattfelder Gyula dr.*, csanádi püspök, *Batthyány-Strattmann László herceg*. Szónokok: *Wolkenberg Alajos dr.*: Az egyetemi polgár az Úr asztalánál.

Kemenes Illés dr.: Az Eucharisztia és egyéniség. *Winkler János dr.*: Gyakorlati eucharisztikus élet a főiskolások körében. Ifjúsági szónok: A mi leghűségesebb barátunk.

Délután 4 órakor a középiskolai ifjúság díszgyűlése a Vigadóban. Elnökök: *Shvoy Lajos, Széchenyi György gróf*. Szónokok: *Hudyma Emil*: Jézus velünk. *Dsida Ottó*: Mit vár a középiskolásoktól a szent-ségi Jézus? *Koszterszicz József*: Az ifjúság gyakori áldozása. *Dopszay János*: Tiszta élet az Eucharisztia fényében.

Délután 6 órakor férfiak tanácskozó ülése a Szent István-Társulat dísztermében. Előadó: *Forster Gyula*.

Este 7 órakor a nők díszgyűlése a Vigadóban. Elnökök: *Szmrecsányi Lajos érsek, Pallavicini Edéné örögrófné*. Szónokok: *Kovács Sándor*: A női világ az Eucharisztia előtt. *Papp Kálmán*: Az anya és a legméltóságosabb Oltáriszentség. *Dr. Tiefenthaler József*: Az Eucharisztia és a női lélek. *Nemes Cziike Gáborné*: Eucharisztia és a gyermek.

Este 8 órakor munkásgyűlés. Elnökök: *Gossmann Ferenc* felszentelt püspök és *Sípőcz Jenő* polgármester. Szónokok: *Böle Kornél*: Uram, kihez menjünk. *Kerkay Sándor*: A munkásember vasárnapja. *Grábics Frigyes*: Földi kenyér és égi kenyér.

Október 6-án, szombaton.

Délelőtt ^{1/211} órakor a leányifjúság díszgyűlése a Zeneakadémia nagytermében. Elnökök: *Zichy Gyula gróf, Gabriella főhercegnő*. Szóno-

kok: *Kelemen Krizosztom*: Eucharisztia mint a világ orvossága. *Städler Frida*: Eucharisztikus program a leányoknak. (Misehallgató kötelessége.) *Tabódy Ida*: Áldozatok gyakran és jól. *Farkas Rózsi*: Mit kaptam én a szentségi Jézustól.

Délután 5 óraker férfi díszgyűlése a Vigadóban. Elnökök: *Serédi Jusztinián dr.*, *Somssich József gróf.* Szónokok: *Marcell Mihály*: Az eucharisztikus áldozat engesztelő jellege. *Andrássy Kálmán*: Az Eucharisztia és a katolikus férfi hitvallása. *Huszár Károly*: A vasárnap és a család.

Este 7 óraker az iskolán kívüli ifjúság (inasok, levették stb.) díszgyűlése a régi Országházban. Elnökök: *Virág Ferenc* püspök, *Frühwirth Mátyás*. Szónokok: *dr. Hóka Imre*: A magyar reménység és Eucharisztia. *B. Scheidl*: Nemzetvédelem és Eucharisztia. *Vucskics Jenő*: Az Eucharisztia és a munkás. *Pintér József*: Az Oltárizsentség és a vasárnap.

Október 9-én, kedden.

Délelőtt 10 óraker a világi és szerzetesárság Eucharisztikus értekezlete a Központi Papnövelde dísztermében. Elnök: *Serédi Jusztinián*. Szónokok: *dr. Werdenich Endre*: Az engesztelés teológiai alapjai. *Dr. Mátrai Gyula*: Engesztelő társulatok. *Dr. Babura László*: Igazgatói jelentés. *Dr. Csiszárik János*: A missziókról.

*

Szentgotthárdon a központ képviselőjében dr. Mátrai Gyula lelkész-szerkesztő eucharisztikus triduumot tartott, amelynek keretében nemcsak a templomot látogató híveknek adott eucharisztikus gondolatokat, hanem külön fölkereste a saját otthonában a férfilegát, leányklubokat, a cserkészeket és beszélt külön a szívgyárdistáknak is. Az alakulógyűlésen száznál többen iratkoztak be az Oltáregyesületbe, köztük 30 férfi. A szép kezdet szép jövőt enged remélni.

«Ime, a nekünk adott második legtöbbet ígérő isteni jel: Jézus szentséges Szíve, a reá helyezett kereszttel, fényesen ragyogva világol a lángok között. Beléje helyezzük minden reményünket; Tőle kérjük és várjuk üdvünket.»

XI. Pius «Miserentissimus Redemptor» enciklikájából.

* * *

«A jó Isten a természet szemléleténél úgy kíséri a tiszta lelkeket, mint a jóbarát, aki megtisztelti vendégét azzal, hogy megmutat neki mindent, ami tulajdona. És mivel minden drága, amikor igazi baráti szeretet nyújtja, a jó Istennel egyesült természetsszemlélet megváltoztatja előttünk a föld színét.»
Vianney szent János.

❧ Mária segít ❧

Szabóéknál nagy volt a szomorúság, a család kedvence, a kis Jóska nagybetegen feküdt.

Valami baj megtámadta a torkát, bedagadt úgy, hogy nemcsak enni és beszélni nem tudott, hanem a lélekzés is nehezen ment.

A fájdalomtól és láztól gyötörve fetrengett a szegény gyermek, sokszor fuldoklási rohamok lepték meg; ilyenkor a nyakában lógó Mária-érmét szorongatta és hol az éremre, hol az édesanyjára nézett fájdalmasan, mintha mondani akarná, hogy kérje helyette a Szűz Anyát.

Édesanyja, ki különben is vallásos asszony volt és nagy tisztelője a boldogságos Szűznek, kétségbeesve imádkozott a mindenkor segítő Szűz Anyához, kérve az Ő segítségét. Megfogadta, hogy ha a jó Isten a szent Szűz közbenjárására meggyógyítja fiát, papot nevel belőle.

Már negyedik napja tart a betegség és nemcsak nem javul, hanem egyre rosszabbodik a helyzet.

A gond, az aggodalom egyre nő, nemcsak a család, hanem a cselédség és szomszédság körében is, mert mindenki szerette a szelíd, jó fiút.

Az anya éjjel-nappal ott ül a kis fiú ágya mellett, imádkozik és együtt szenved vele. Néha kétségbeesik teljesen, majd ráveti szemét a boldogságos Szűz képére és újra föllángol szívében a remény. Az éjjel már oly rosszul volt, hogy már arra kérte a jó Istent, szabadítsa meg a szegény gyermeket szenvedéseitől, bármily áron, bárhogyan fog fájni neki, megnyugszik Isten akaratában.

Reggel a kis Jóska a rohamtól kimerülve elszenderedett, Szabónét kihívták valami fontos ügyben. Néhány pillanat múlva fölriadt a beteg fiú, újra rohamot kapott. Rettenetes fulladás kínozta, szemei kidagadtak, elkékült az arca, vonásai eltorzultak; kiáltani akart, de nem tudott. Kétségbeesésében kiugrott az ágyból és kirohant az udvarra az épen reggeliző és szalonnát sütő munkások felé kezeit könyörgően összetéve, mintha kérné őket, hogy segítsenek rajta.

A munkások meglepetve és sajnálkozva ugrottak fel s az egyik, ki különösen nagyon szerette, meglepetésében egy darab frissen sült szalonnát adott neki, úgy amint azt máskor is megtette.

Jóska a szalonnát ösztönszerűleg — persze, mert a jó Isten így akarta — a szájába vette és rettenetes erőlködéssel próbálta lenyelni. A forró szalonnától és az erőlködéstől a torkában lévő gennyes daganat felszakadt és ömlött ki a kisfiú száján. Jóska meg volt mentve.

Az időközben visszatérő anya a szobában nem találva a kisfiút, ijedten kiszaladt az udvarra s ott látta a halál torkából kiszabadult gyermekét a munkások között.

Térdreborult és örömkönnyek közt adott hálát a Szűz Anyának a hathatós segítségért. Majd bevitte a szobába és ápolta tovább türelemmel, szeretettel és Istenbe vetett mélységes hittel és bizodalommal. Rövidesen teljesen meggyógyult.

Igérétét beváltotta, Jóskát istenfélelemben nevelte s mikor itt volt az ideje, beadta egy papnevelőintézetbe. Néhány év múlva boldogan látta pappaszentelését és a primicián újra hálát adott a mindenkor segítő Szűz Anyának a pártfogásért.

A kis Jóskából igen derék, szentéletű pap lett s ma egy kis község szeretett plébánosa. *Péchy Kálmáné.*

Az Oltáregyesületek vezetőit szeretettel kérjük, hogy már most készítsék el templomuk Ieltárát az egyházi szerekről, mert amennyiben kérvényt fognak beadni a központhoz, ezt mellékelniök kell.

Az Oltáregyesületek központja csak olyan templomokat segíyezhet egyházi szerekekkel, amelyekben az Oltáregyesület megalakult és szabályszerűen működik.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2-50	Kis szent Terézia szelleme... .. .	3-50
Egyes példány	—25	Litánia latin szöveggel	—05
Régi teljes évfolyam	1-20	Litánia szent Józsefről	—05
Régi egyes példány	—10	Levelezőlapok «Örökimádás-templom»	—10
Az O. E. Útmutatója	—80	«Kánter Károly»-emlékkép	—05
Vezérkönyve	—80	«Jézusom Örömom» folyóirat, előfizetés egész évre	1-60
Felvételi füzete	—06	Egyes példány	—16
Félszázados története	3—	Régi teljes évfolyam	—80
Érme	1-20	Régi egyes példány	—05
Szervezése és működése	—10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—60
Jézus Szíve hónapja, füzve	—30	Indulója	—08
Kötve	—60	Kis Örökimádás imakönyv... .. .	1-50
Nádasdy «Havi magány»	—80	Fehér lilium... .. .	—15
«Kánter Károly»-emlékkönyv	1-20	Szent József imakönyv	3-50
Szent Zita élete	—20		
Egyszerűbb kiadás... .. .	—10		

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.